

MATKAPÄIVÄKIRJA

Andorra-vaellus NEVAn kanssa 1.-9.7.2012

NEVAn 26 vaeltajan ryhmä ja paikallinen opas Chantal (keltaisessa paidassa edessä) Tristainassa.

1.-2.7.2012 Matkustus ja ensimmäinen vaelluspäivä

Matkaan lähdettiin 1.7. Helsinki-Vantaan lentokentältä iltapäiväkoneella 26 vaeltajan voimin. Tässä matkatoimisto You Travelin ryhmässä ei tällä kertaa ollut ketään muita kuin NEVAn väkeä. Tiesimme, että 3,5 tunnin lentomatka Barcelonaan ja sieltä 3-tuntinen bussimatka Andorraan veisi meiltä suurimman osan sunnuntaita ja hotellilla Andorrassa olisimme vasta aamuyöstä ensimmäisenä vaelluspäivänä. Saavuimme majapaikkaamme Soldeun kylään kahden aikaan yöllä ja saimme tietää, että yövyimme samassa hotellissa kuin Tanja Poutiainenkin kisamatkallaan. Matka meni muuten hyvin, mutta yhden vaeltajan kassi jäi Helsinkiin. Jarille muuten hatunostot. Myönteinen asenne kassin häviämisestä huolimatta säilyi koko viikon ajan ja yhtään vaellusta ei häneltä jäänyt väliin ;).

Ensimmäinen vaelluspäivä alkoi oppaiden mukaan lyhyellä ja kevyellä vaelluksella, josta saamme yleiskäsityksen Andorran vuorista. Andorrassa huiput eivät ylitä 3000 metriä ja ensimmäinen päivä oli riittävän helppo ja antoi kaikille aikaa sopeutua niin vaeltamiseen kuin korkeaan ilmanalaan. Yövyimmekin 1800 metrissä. Näimme vaelluksella vähän kaikkea ja ihastuimme Andorraan sen villihevosista upeisiin vuoristorajärviin (jotka ovat "lampi"-kokoisia meidän mittapuumme mukaan) ja pieniin vesiputouksiin. Täysihoito joka päivä mukaan saatavine retkieväineen käynnisti hienon viikon. Afterhike, oluet ja kuulumisten vaihdot seurasivat retken jälkeen hotellin kauniilla terassilla. Oppaamme Suvi (matkatoimisto You Travel) ja Chantal (paikallisopas) vaikuttivat meidät ilmiömäisellä nimimuistillaan.

Päivälliseen valmistauduimme lasillisella Sangriaa espanjalaiseen tapaan ja opimme paljon Andorran historiasta. Andorra on pieni, ristiriitainen mutta ihastuttava maa Espanjan ja Ranskan puristuksessa. Maa on herännyt eloon ja kohti nykyaikaa vasta 1950 –luvun jälkeen laskettelu- ja vaellusturismin alettua. Veroparatiisinakin tunnettu maa tarjoaa edullisia ostosmahdollisuuksia, mutta toki EU:n ulkopuolisena maana tuontirajoituksin. Eksoottisia kokemuksia kertyi itse kullekin esim. postikorttien lähettämisen suhteen, jossa valinnat espanjalaisen ja ranskalaisen palvelun välillä aiheuttivat päänvaivaa – Andorralla kun ei ole omaa postilaitosta.

Ja jokapäiväisestä ruokailusta sen verran... Täysihoidolla ei ainakaan laihtumaan pääse! Buffet-tarjoilu ruokajuomineen oli herkullinen ja ihanan runsas. Ihana päätös päivälle. Aikaisin nukkumaan ja innolla kohti viikon haasteita! Hotellimme Xalet Montana sekä siihen kuuluva tien toisella puolella oleva ravintola Naudi ovat perheyriyksiä niin, että itse isäntäkin pyöriskeli henkilökuntansa joukossa.

Hotellimme , jossa muuten Suomen alppihihtomaajoukkuekin kuulemma yöpyy kisareissuillaan (ihana suomalainen sauna, uima-allas ja porekylpy.

3.7.2012 Toinen vaelluspäivä

Aamulla starttasimme klo 9 ja lähdimme autokyydeillä Andorran toiselle laidalle ja ohjelmassa oli Pessons-vaellus. Se alkoi pienellä nousulla laskettelurinnettä pitkin. Murmelit ihastuttivat meitä muuten tällä hieman yksitoikkoisella pätkällä. Sitten nousimme takuulla yhteen kauneimmista vuoristolaaksoista ja taivalsimme upeiden, täydessä kukassa olevien alppiruusurinteiden lomassa nauttien kymmenistä kirkaista vuoristorivistä (siis lammista). Kauniit maisemat hivelivät silmää ja upea keli siivittivät matkaamme. Puolessa välissä ryhmä jaettiin kahtia ja ykkösryhmä lähti kipuamaan zik-zak-polkua hurjaa kivikkoista rinnettä reilussa 2800 metrissä olleelle huipulle. Me muut nautimme upeista maisemista maltillisella määrällä kipuamista sekä toki skoolasimme rautaiselle ykkösryhmälle afterhikissa. Sitten totutusti sauna hotellin allasosastolla (hyvä sauna muuten) tai poreallaskylpy ja uinti altaassa, miten kukin sen halusi. Päivällisen jälkeen vetäydyimme lepäämään ja valmistautumaan kolmanteen päivään rinteillä.

Vaellusretkillä on vain niin, että "sielu lepää" ja luonto parantaa työväsymyksen...

Vuoristojärvet (lampia meidän mittakaavassa) antoivat ainutlaatuisen leiman juuri Andorran vuorille.

4.7.2012 Kolmas vaelluspäivä

Aloitimme päivän bussimatalla. Matkan aikana saimme rautaisannoksen Andorran erityislaatuista historiasta oppaamme Chantal ja Suvin vuoropuhelulla. Chantal kertoi tarinaa englanniksi ja Suvi käänsi parhaansa mukaan. Andorraa hallitsevat kaksi prinssiä. Toinen on espanjalainen ja toinen Ranskan istuva presidentti. Tristaina, johon kaikki merkittävät pyöräilykilpailut, kuten Ranskan ympäriajo, päättyvät, oli vaelluskohteemme ja siellä porukka jaettiin kahteen osaan sen mukaan oliko ihmisillä taipumusta korkean paikan pelkoon vai ei. Me arkajalat saimme nauttia jälleen upeista maisemista hieman alemmalla (n. 500m) kun ykkösketju valloitti nelivedolla järvistä kohoavia rinteitten reunoja. Maisemat kattoivat upeita vuoristojärviä, lumipeitteitä ja uskomattoman kauniita rinteitä alppiruusuineen. Paluumatkalla jäätiin pääkaupunkiin alennusmyyntejä tarkastamaan. Hinnat olivat kohdallaan ja ostoksiakin kertyi, toki ”pakollisten” afterhike-juomien jälkeen.

5.7.2012 Neljäs vaelluspäivä

Aamu valkeni kirkkaampana kuin odotimme, sillä sateen riski tälle päivälle oli melkoinen. Otimme kuitenkin (onneksi) sadevaatteita ja lämmintä vaatetta reppuihin, kuten meitä alusta asti oli opastettu. Samoin päivittäinen rautaisannos aurinkovoidetta kaikille, sillä vuorilla aurinko on petollinen ja suomalainen iho palaa siellä helposti.

Ensimmäinen vaelluksen osio kuljettiin metsässä ja kostea päivä takasi melkoisen joukon hyttysiä seuraksemme. Aamupäivä mentiin rauhallisesti nousten ja lounaaseen mennessä olimme ihastelleet taas kerran mitä kauneimpia maisemia ja ihmetelleet juoksureittiä, joka oli merkitty vuorille. Suuri vuoristajuoksutapahtuma starttaa vaellusviikollamme perjantaina ja siinä todella juostaan minimissään sellainen 15 tunnin pätkä Andorran vuoristossa, jos me muut hyvin rauhallisesti askellamme kohteesta toiseen.

Lounaan jälkeen aloitimme kaikki yhtenä ryhmänä jyrkän nousun 2600 metrin korkeuteen. Nousu oli meille arkajalkaryhmälle pahin tähän asti ja saimme totisesti tehdä töitä huipun eteen! Laella olimme voittajia kaikki ja lisäilimme lämmintä päälle, jotta orastava sade ei meitä pääsisi vaivaamaan alas tullessa. Alastulon

aikana alkoikin sade ja pieni ukkosen mahdollisuus siivittivät menoamme ja alastulo olikin sitten melkoista "haipakkaa". Laskeuduimme ensin Suvi-oppaamme sanojen mukaan kuulaaksoon ja pohdimmekin, että upea ensimmäinen laakso oli utuisine sadepilvineen suorastaan taianomainen ja mieleemme tuli maisemasta Skotlannin ylämaan tunnelma. Varoimme juurakkoja alastulossa, jotka olivat liukkaita sateen jäljiltä. Viimeisen vuoristopuron ylitys liukkaita puita pitkin sai vielä viime metreillä adrenaliinit virtaamaan itse kullakin.

Afterhikissa olimme väsyneitä mutta onnellisia olutlasit kädessä ja pohdimme itse kukin, osallistummeko seuraavana aamuna viideltä lähtevään ryhmään, jonka tavoitteena oli otsa- ja taskulamppujen valossa valloittaa huippu. Tavoitteena olisi päästä seuraamaan auringonnousua suoraan Casamanayan vuoren laelta. Kymmenisen innokasta Nevalaista tarjoutui tällaiseen kokemukseen.

6.7.2012 viides vaelluspäivä

Aamutuimaan liikkeelle lähtenyt ryhmä aloitti nousun hieman viiden jälkeen otsa- ja taskulamppujen sekä täysikuun valaistessa polkua mäntymetsä- ja niittymaisemassa. Pilvet pyöriskelivät tasollamme ja jopa alapuolellamme, minkä vuoksi näkyvyys vaihteli laidasta laitaan. Casamanayan huipulla reilussa 2700 metrissä auringon juuri noustua lämmintä oli vain pari astetta – ruohikko näytti siltä että yöllä lämpötila oli saattanut käydä pakkasen puolella. Itse asiassa matka pimeässä ja osittain pilvien sisällä helpotti nousua, koska ei nähty miten vaativa nousu oli edessä. Vasta paluumatkalla päivänvalossa ja pilvien hälvettyä ilmeni millainen jatkuva ylämäki oli valloitettu.

Hotellille palattiin puoli kymmenen maissa suoraan aamupalapöydän ääreen, minkä jälkeen oppaat lähtivät vetämään saman reitin uudelleen toiselle ryhmälle.

Osa meistä päätti pitää myös viikon ainoan vapaapäivän, sillä kyseinen vaellus oli oppaiden mukaan ehkä sellainen, jonka voisi kokemattomat jättää väliinkin. Niinpä osa päätyi shoppailemaan pääkaupunki Andorra La Vellaan tai rentoutumaan kylpylässä. Illalla olivat kyläjuhlat ilotulituksineen ja juhlimme myös kolmen vaeltajan syntymäpäiviä hienon kakun kera!

7.7.2012 Kuudes vaelluspäivä

Heräsimme innokkaina viimeiseen vaelluspäivään kyläjuhlien jälkeisenä aamuna. Hotellin vieressä oleva juhlien kyläteltha piti meitä kevyessä unessa mutta mikään ei laimentanut intoamme lähteä vielä kerran nauttimaan Andorran upeista vuorista. Jakauduimme heti alhaalla 1900 metrissä kahteen ryhmään, Pic De La Serreran 2913 metrin huipulle lähtevä porukka otti pienen varaslähdön ja me muut lähdimme kiipeämään vuorten sisärinnettä ehkä kauneimmassa maastossa tähän asti. Huiputtajat kohtasivat vuorenharjanteella todella kovan tuulen sekä lähellä liiteleviä ruokapaikkaansa etsiviä valtavankokoisia kotkia. Ne syövät kuulemma vain raatoja eivätkä puutu vielä elonmerkkejä osoittaviin kulkijoihin. Matkan aikana kannustimme Trial-vuoristajuoksijoita. Kuvasimme upeita vesiputouksia, kukkia ja sammakoita matkamme varrella. Rinteessä saimme seurata hevoslaumaa ja lehmiä. Upea vesiputousten reunustama polku toi meidän alas barbeque-paikalle, jossa hotellimme henkilökunta oli järjestänyt loisteliaan päätöspäivän piknikin. Ohjelmassa oli hyvää ruokaa, juomaa, uimista vuoristopurossa suihkulähteen alla, juomaleikkejä ja hauskaa yhdessäoloa erinomaisessa seurassa ja hyvässä säässä.

Afterhike ei ole koskaan ollut hienempi! Illalla kiitimme oppaita, katsoimme kuvakoosteen viikosta ja valmistauduimme aamun aikaiseen lähtöön Barcelonaan.

Pic De La Serreran huiputtajat 2913 metsissä.

BBQ:n kisassa mitattiin jo ruoalla täyteen ahdetun vatsalaukun vetoisuus.

8.-9.7.2012

Lähdimme bussilla kohti Espanjan rajaa ja Barcelonaa klo 8:30 aamulla ja monella meistä menikin bussimatka lepäillen. Saavuimme hotelliin ja sisäänkirjautumisen jälkeen kukin meistä lähti metsästämään Barcelonan nähtävyyksiä omien mieltymystensä mukaan. Osa meistä lähtee kotiin jo yhden yön jälkeen

mutta osa oli varannut lisäöitä viettääkseen enemmän aikaa Espanjan puolella. Barcelonassa on paljon nähtävää ja me valitsimme lounaspaikaksi Hard Rock-cafeen, rautaisannoksen Gaudin arkkitehtuuria, pienen siestanpoikaisen hotellin terassilla ja iltakävelyn sekä Tapas-ruokailun öisessä Barcelonassa.

Väen määrä Barcelonan kaduilla ja helle muodostivat melkoisen kontrastin Andorran Soldeun kylään, joka eli heinäkuun alussa hiljaiseloa ja lämpötila paikan korkeuden takia tuskin paljoakaan ylitti +20 astetta. Soldeun vilkkaat ajat kun ovat talvella laskettelurinteitten ansiosta sekä loppukesällä kun keskieurooppalaisten lomasesonki koittaa.

Ihana ilta! Kotimatka 9.7 sujui hienosti ja lentomatka samoin. Kiitokset matkatoimisto You Travelille, oppaillemme Suvi ja Chantal sekä NEVAn Sepolle kaikista järjestelyistä, toivottavasti otamme Andorran kohteeksi toistekin!

Kirjoittaja: Miia Vahlsten

Kuvat: Vahlstenit ja Seppo Mikkonen